

[Landbrugsministeren.]

gelse af Gyldigheden af Lov Nr. 387 af 30. September 1947 om Ydelse af Statstilskud til Forbrugerpriserne for Smør og Flæsk.

Lovforslaget gaar ud paa, at Loven af 30. September 1947 forlænges i ca. 2 Maaneder til Udgangen af Februar Maaned 1948. Forslaget er vedtaget i Folketinget, og idet jeg henviser til Lovforslagets Bemærkninger og mine Udtalelser ved Fremsettelsen i Folketinget, anbefaler jeg det til Vedtagelse ogsaa her i det høje Landsting.

Chr. J. Hansen: Da Loven om Tilskud til Forbrugerpriserne for Smør og Flæsk var til Behandling i September Maaned, blev den først vedtaget efter, vi kan vist godt, en ret stor Debat saavel i Folketinget som her i Landstinget, og det gik dengang, som det er gaaet saa ofte, naar Landbrugsforslag har været til Behandling, idet de først bliver vedtaget, efter at der har været en indgaaende Drøftelse af næsten hele Landbrugets Forhold. Naar det er saaledes, skyldes det vel nok, at ingen er eller kan være i Tvivl om, hvilken Betydning Landbrugerhvervet har for hele det danske Samfund, og endvidere at dette Erhverv gennem en Aarrække har været ude for Prissvingninger, idet Forholdene i den øvrige Verden har medført betydelige Svingninger i Priserne paa Landbrugets Varer og dermed ogsaa i Indtjeningsmulighederne for det paagældende Erhverv. Derfor har Lovgivningsmagten ganske simpelt været nødt til at beskæftige sig med disse Spørgsmaal, og jeg hører til dem, der tror, at det ogsaa vil blive nødvendigt i de kommende Tider; jeg synes i hvert Fald ikke, der er meget, der tyder paa, at det ikke skulde blive nødvendigt.

Ved Lovens første Vedtagelse gik man over til et nyt Princip, som det dengang blev sagt, derved, at man til Producenterne udbetalte den Pris, der svarede til Gennemsnitsprisen for de solgte Varer til de saakaldte Tredielande, og det ganske uden Hensyn til, om disse Priser paa Grund af Forholdene ude i Verden, ja, man kan vel ogsaa sige paa Grund af den Sult og den Mangel paa Fødevarer, der hersker i Verden, var kommet op i Højder, som de ellers ikke vilde have naaet. Jeg ser saasent som i Dag i Pressen, at man fra Amerika meddeler, at Landbrugspriserne nu er naaet op i hidtil ukendte Højder paa Grund af den ringe Høst i Europa i Sommeren 1947. Altsaa, uden Hensyn til disse Prisers Højde skulde vi herhjemme

betale tilsvarende forhøjede Priser for disse Varer. Fra mit Partis Side blev der dengang fremført Betæneligheder ved det. Vi var ikke i Tvivl om, at der i Handelsforholdet til England var en Skævhed, der burde rettes, og der var ogsaa sket Prisstigninger inden for Landbruget, som der skulde tages Hensyn til, men Spørgsmaalet var, om det skulde ske paa den foreslaaede Maade. Vi havde vore Betæneligheder, for det kunde ikke paa det Tidspunkt overses, hvad det kunde kræve af Midler fra Statskassen, og der blev heller ikke af Forslagsstilleren, den daværende Landbrugsminister, gjort noget som helst Forsøg paa at forklare Landstingets Medlemmer, hvilke Prisstigninger vi eventuelt kunde komme ud for, eller hvad det kunde komme til at koste Statskassen. Vi nærrede heller ingen Tvivl om, at det kunde medføre en Inflationsfare, som i hvert Fald paa det Tidspunkt ikke kunde overses.

Vi var af den Opfattelse, at Gennemførelsen af det nye Princip, som man kaldte det, burde have været udsat, indtil man eventuelt fik en ny Handelsaftale med England, en Aftale, som jeg mener hele vort Samfund er stærk interesseret i, med fornuftige Priser baade paa Eksport- og Importvarer. Vi gjorde os til Talsmænd for, at den dagældende Lov med visse Ændringer burde forlænges for 3 Maaneder, og disse Ændringer angik, som vort Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen, dengang udtrykkeligt sagde, Priserne. Imidlertid blev Loven om Statstilskud til Forbrugerpriserne gennemført med Tilslutning fra 3 Partier, og det har nu vist sig, at den i de første 3 Maaneder har kostet Statskassen ca. 60 Mill. Kr. Hvis det skal fortsætte paa den Maade, vil den altsaa i Løbet af et Aar komme til at koste op imod 250 Mill. Kr.

Imidlertid er Englandsforhandlingerne endnu ikke afsluttet, man kan næsten sige, at de daarligt nok er paabegyndt, men efter hvad man hører, skal de fortsættes umiddelbart efter Nytaar, og det er under Hensyn hertil, man nu foreslaar Lovens Gyldighed forlænget for 2 Maaneder. Vi har nu en Gang faaet Loven, og der er vel ingen, der mener, at vi kan begynde at lave stærkt om paa den paa nuværende Tidspunkt. Naar vi foreslaar Loven forlænget for 2 Maaneder — det vil jeg gerne sige med det samme —, er det aldeles ikke, fordi vort Partis Stilling til Sagen er en helt anden i Dag end ved Lovens Vedtagelse i sin Tid, men fordi de omtalte Englandsforhandlinger ikke er i Orden.